

Végveszélyben
a Szovjetunió.

Végveszélyt emleget a moszkvai rádió, melynek hangja belesikoltja az éterbe, hogy a német és szövetséges haderők az arcvonal egész hosszában előnyomulóban vannak és a Szovjet életfontosságú helyeit fenyegetik. Ime hová jutott ez az államkolosszus, mely utolsó szövetségese az Angol-Birodalomnak Európában.

Évtizedes titkolt készülődés előzte meg a vörös államalakulat részéről ezt a háborút, melynek során semmibe sem vették azt, hogy embertizmilliók nélkülöznek, hiányt szenvednek, keservesen kinlódnak megélhetésükért, de minden erejüket a fegyverkezés szolgálatába állították, hogy adandó alkalmakkal megrohanják Németországot és Európát, magukkal hozva a nyomort és szenvedést. Egészen közel érezték magukat a cselekvés időpontjához, mert azt remélték, hogy a Német Birodalom elfárad a harcban és könnyű prédájukká válik Európával együtt. Am a nemzeti szocialista Németország résen volt és idejében rácsapott a készülődőkre. Az erős, hatalmas, jól felszerelt szovjet hadsereg má már csak a mult csunya emlékeként él Európa közvéleményében, mely hálát adhat a Gondviselésnek, hogy a harcok ma messze bent a Szovjetunióban folynak, ahol a győzelmes seregek az egyik utást a másik után mérik a teljes szétmorzsolásig a vörös bordákra.

Szentpétervárt áttörhetetlen német acélgyűrű fogja körül. A kitörési kísérletek egytől egyig csődöt mondanak, hiába áldozza a leningrádi védelmi tanács számlátlanul erre a célra katonai erejét. A német nehéztűz és a német léghaderő bombái már szétrombolták a város világítását szolgáló üzemeiket, romokban hevernek a katonai fontosságú pontok is. Helsinkibe olyan hírek érkeztek, hogy a városba szorult sokmillió főnyi lakosság között már leirhatatlan a nyomor. Az élelmiszer üzletekben áru nem kapható. A lakosságot nemre való tekintet nélkül, még a gyermekeket is, kényszermunkára kényszerítik, a külvárosokba viszik, ahol sáncokat ásatnak és erődítményeket építtetnek velük. A GPU másnéven Cseka épületében hatalmas forgalom. Tehergépkocsikon szállítják be azokat, akik megkockáztatják kijelenteni, hogy az ellenállás hiábavaló. Éjszakánként sorozatok hallatszanak ebből az épületből. Ezerszámra végzik ki az embereket. A lakosság fásultkönyvel engedelmeskedik a terrornak és egyre inkább várja a pillanatot amikor Leningrádból ismét Szentpétervár válik.

Moszkvában behallatszik a szüntelen ágyúzás. A német páncélos hadosztályok ott dühörognak a város körül, legyűrve az itt-ott feltámadó ellenállást. A német

Az örök Európa.

Talán soha sem volt ez a földrész — „ez a középnyagású félsziget”, ahogy Paul Valéry nevezte, — annyira szétzaggatva és annyi táborra osztva, mint századunk első évtizedeiben. És mégis — soha nem hangzott annyiszor és annyifelől oly szomjas vágyódással, mint program, sóhaj vagy panasz felénk a szó: „Európa! Európa!”. A kortárs hajlamos arra, hogy elsomorodjon ezen az ellentétben és tragikus, természetlen, csalóka ábrándnak tartsa az egész Európa-gondolatot. De úgy hisszük, nincsen igaza. Nincsen igaza, mert az, ami tragikus és paradox a huszadik század Európájában, az nemcsak negatívum, hanem pozitívum is és nincsen igaza azért sem, mert minden ellenkező látszat dacára, közelebb vagyunk ma egy harmonikus és kiegyensúlyozott Európához, mint hisszük.

Az európai egység, az európai harmónia akarása az egyik oldalon, az európai államok fel-felújuló harca a másik oldalon, — hogy lehet korunk eme alapvető ellentmondása pozitívum? Kérdezik a szkeptikusok. Valóban harmóniára és derűre vágyó lelkek számára nehéz ebben az ellentmondásban valami értéket felfedezni. És mégis így van: Európában a harc és az együttműködés, az egység és a különállás mindig megvolt. mert egymást nem zárták ki, de kiegészítették ezek az ellentétek. A kontinens pedig csodálatos módon nem pusztították el, sőt ellenkezőleg, ők adták meg ennek a földrésznek különleges jellegét és értékét. Mert ez Európa: *egység a különállásban, függetlenség az együttműködésben*. Hogy ez nem meggyőző és szenvedés nélkül, ezen nem csodálkozhatunk. A mechanikus egység, amilyent az ókor nagy világbirodalmi néhány évszázadra biztosítani tudtak, idegen Európa számára és a mi értékrendszerünk szerint halott, természetlen Európa a kereszténység győzelme

és a római birodalom fizikai valóságának széthullása óta nem erre az egységre, nem a centralizmusra és az uniformizálódásra törekedett. Nem Assiria és Babilon, nem Kína, sőt nem is a császárkori Róma mintájára fejlődött Európa évezredek óta, hanem Görögország mintájára. A független, individualista görög államok harca az uniformizáló perzsa világbirodalom ellen volt az a kezdeti szituáció, amely Európa sorsát a mai napig megszabta. Azóta a probléma mindig ugyanaz: együttműködést teremteni Európa nemzetei között, anélkül, hogy ezek a nemzetek egyéniségüket és függetlenségüket, önálló életüket feladnák.

Európa-gondolat! Mily hosszú és tekervényes uton jutottunk el századunk még mindig kontroverz Európa-képleteihez! Mennyi állam, mennyi vajudása a gondolkodó embernek és mennyi küzdelme a seregeknek! A középkor a keresztény kultúra jegyében foglalta egybe a sokezer partikuláris, színes európai tájat. Az ujjor látta az erős, centralizált, abszolút monarchiák felemelkedését, melyeknek egymásközötti harcából azonban ismét csak egyensúly és a nemzetek függetlensége született. Egy Kaunitz és egy Metternich, egy Mazzini és egy Cavour, egy Bismarck és egy Andrássy mindig új és új utakat találtak ahhoz, hogy a legkülönbözőbb helyzetekben is megőrizték azt, ami Európa lényege: a nemzetek különállása és a kontinens együttműködése. De ahány megoldás, annyi bukás. Minden sikert egy katasztrófa követett. Európa sorsa úgy látszik az, hogy minden generáció újra és újra megkeresse az elvesztett egyensúlyt és vére hullásával szerezze meg magának néhány évtizedre hazáját és Európát.

Persze van valami igaz abban a panaszbán, hogy ezek a krízisek és katasztrófák, az Európa-gondolat válságának és újjászületésének véres órái ebben

a században sürűbben követik egymást mint az elmúlt századokban. Ennek vannak nyilvánvalóan politikai és társadalmi okai is. Így például tény az, hogy az 1815. és az 1871-es újárendezést olyan államférfiak hajtották végre, akikben elevenen élt az európai sorsközösség tradíciója. Akik tehát a maguk módján jó európaiak voltak. A kifinomult történelmi érzékkel bíró francia arisztokrata, Talleyrand-Perigord herceg és ellenlábasa, a rajnai ősnemes Metternich nyilván jobban értette ahhoz, hogy hogyan kell tartós békét teremteni Európában, mint a párisi környéki békeképítő politikusai, Clemenceau és Lloyd George. De még az izzóan nacionalista Bismarckban is több érzék volt az európai sorskérdések iránt és több felelősségtudat az európai közösséggel szemben, mint abban a doktriner amerikai professorban, aki minden történelmi érzék nélkül akarta 1919-ben Európát újraformálni.

Ime itt az egyik oka annak, hogy míg a mult században 40-50 esztendő választott el egymástól egy-egy nagyobb összecsapást a kontinensen, addig századunkban csupán husz esztendőre tartott a fegyverszünet a két világháború között. De úgy hisszük, ez a magyarázat nem kimerítő. Mélyebbre kell mennünk, hogy az Európáért korunkban folyó harc hevesességét és fájdalmaságát megértsük. A mélyebb ok szellemi sikon fekszik. Vannak sokan, akik ezt tagadják. Hiszen éppen szellemi sikon sikerült eddig az európai ideált: az egységet a különállásból, a sokszínűséget, az egész összefüggésében megvalósítani! Talán inkább az okozta a katasztrófát, hogy a szellem már nem tudott eléggé hatni a politikai valóságra, hogy a társadalom szamizda és elnyomta a szellemet... Nem hisszük, hogy ez így van. Nem hisszük, hogy lehetséges egészséges szellem, beteg társadalomban és nem hisszük, hogy lehetséges politikai dekadencia anélkül, hogy ebben a szellem embere ne lenne hibás. Hiszünk és hirdetjük, hogy az elfordulás a helyes utról szellemi sikon

zuhanóbombázók jól célzott bombái egymásután semmisik meg a katonai célpontokat. Ezen az arcvonalszakaszon a legjobban felszerelt és kiképzett vörös csapatokat állították a németek elébe a szovjet hatalmasai, de a német hadvezetés főlénye és a német katonák magasabbrendűsége itt is megmutatta, hogy a vörös elitcsapatok sem méltó ellenfelek. A szovjet kormány maga is számol Moszkva elestével, mert megkezdődött a kormány és egyéb állami hivatalok elköltözése. Ma még kelet felé nyitva az utat Moszkva lakosságának az a része, melynek módjában van, főleg azonban az asszonyok és gyermekek, elmenekülése a veszélyeztetett városból már napok óta folyik. A szovjet hadvezetés Moszkvát pedig előkészíti a védelemre. Utcáról-utóra megerősítik az épülettömböket, aknákat raknak le, hogy minél nehezebbé tegyék a vörös főváros elfoglalását. Hogy sor kerül-e Moszkva ostromára és mikor, azt azonban csak a német hadvezetés tudja. Nem lenne meglepetés, ha az eddig jól bevált módszer szerint körülkerítendő hadmozdulatra kerülne sor német részről és az ellenfél megsemmisítése Moszkvától keletre változatlanul folya tovább.

Delen, ahol a magyar hadsereg is új feladatok előtt áll, ugyancsak előrehaladnak a szövetséges haderők. A Fekete és az Azovi ten-

gerek környékén és tőlük északra is folyik a harc, mely egyre jobban tolódik a Doni medence felé. Ennek a vidéknek — mely a Szovjetunió legnagyobb iparvidéke —

elfoglalása pótolhatatlan veszteséget okoz a vörös haderő utánpótlása szempontjából és a szövetséges haderők számára egy lépés előre, a Kaukázus felé.

Buczko Gábor bánya-
gondnok búcsúja.

A Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű-résztulajdonos bányagazgatósága október hó 7-én a komoly időknek megfelelő keretek között búcsúztatta el nyugodalomba vonuló bányagondnokát Buczko Gábor bányaügyi tanácsost, ki 1931. július hó 1-től 1941. augusztus hó 1-ig állott a Salgó bányagazdálkodás élén s kinek tudása és egyénisége nemcsak feletteseinek elismerését vívta ki, de megszerezte Salgótarján város társadalmának szeretetét és ragaszkodását is.

A tiszteletére rendezett búcsuebédén a búcsúzó ősz virágpompájától roskadozó asztal mellett felettesei, tisztelői és barátai között ott vannak Liha Bertalan központi bányagazgató és felesége, Krausz Sándor bányagazgató és felesége, dr. Förster Kálmán polgármester nejevel, dr. Jánosy Ödön rendőrtanácsos, dr. Laczfalvi Ferenc bányakapitány, dr. Osváth Béla bányagazgatósági titkár, P. Róz Mária r. kat. plébános, Kovács Zoltán százados az Acélgyár és a Salgó bányagazdálkodás katonai parancsnoka, Karattur Antal gyárigazgató és felesége, Liptay B. Jenőné, az acélgyár néhai igazgatójának özvegye, Quirin József gyárigazgató és neje, Ferjentsik Sándor gyárigazgató és felesége, dr. Fabinyi József kohóigazgató feleségével, Svebia Gyula kohóigazgató. Ott látjuk a rimamurányi szénbányák főnökét: Urbányi

Dezso bányagondnokot és feleségét, vitér Jónás Ödön bányafőmérnököt és feleségét, Péczely Antal bányafőmérnököt, Eisler Lajos bányamérnököt.

Jelen voltak még Huszthy Mihály bányafőmérnök, az ödi bányamérnökség főnöke, Ujászky Gyula bányagazgatósági titkár feleségével, Pour Jenő raktárfőnök és felesége, dr. Major Kálmán orvos nejevel, Sturmán László számvevő, Schnell Gyula főtanító, Herrich József tanító, Billeter Henrik művezető, Longauer József bányamester, Pollák János felvigyázó, a munkásság képviselői: Genge István, Deák László, Paulenda Fülöp és Csatlós József. Mindenki ott volt, kit az elismerés, szeretet, ragaszkodás vagy tisztelet hozott ezen a napon Salgóra.

A Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű-résztulajdonos bányagazdálkodásának nevében Liha Bertalan bányagazgató főtanácsos, központi bányagazgató emlékeztet meg Buczko Gábor bányagondnok működéséről, melyet szinte kiegészített Karattur Antal gyárigazgató beszéde, melyben rámutatott a bánya és gyár egymásrautaltságára. Kovács Zoltán százados a hű bajtársat, dr. Laczfalvi Ferenc bányakapitányt, P. Róz Mária plébánost Buczko Gábornak és nejeének szociális gondolkodását, meleg szívvel a etéren véghezvitt alkotó munkáját méltatták.

történt és hogy a helyes utat szintén csak a szellem vétkeinek jóvátételével lehet megtalálni.

Jaques Maritain, napjaink egyik legnagyobb gondolkodója — például — újra és újra rámutat arra, hogy három évszázad eltévelyedése miatt ma az európai emberiségnek bűnhődnie. Ez az eltévelyedés — a hitetlen humanizmus. A renaissance óta ennek a hamis eszmének vezetése alatt fejlődik Európa, egyre radikálisabb és egyre abszurdabb végletekig feszítve ezt a világnézetet. Kialakult „a polgári képmutatás embere”, akiről Marx, Nietzsche, Freud hivalkodó diadallal rántják le az álarcot. A felvilágosodás ígéretei egy jobb, boldogabb, ésszerűbb világért semmivé váltak. „Az ember először elvesztette Istenét, mert elég akart lenni önmagának, majd lelke elkallódott, hasztalanul keresi önmagát... csak dicsőre bukkan s mögöttük a halditra.” Irracionális szökőár lepi el Európát és az európai kultúra lázadó halált kiáltanak az értelemre. Ez az „ellenhumanizmus” először nemes formában jelentkezik, de végül is szolgai formákat csempésznek a nemes formák helyébe és az ésimádat reakciója a vak

ösztönök és az amordilis természeti erők kultuszába torkollik.

A hamis humanizmus helyébe egy igaz humanizmust kell helyeznünk, — mondja Maritain. Egy olyat, amely visszaadja a teremtménynek becsületét és méltóságát, de nem úgy, hogy elszigeteli az embert, hanem úgy, hogy megnyitja az észfeletti, isteni világ felé. Az elhibázott pogány humanizmus vezetett el azokhoz a zavarokhoz, melyeket sokan a „civilizáció alkonyának” neveznek. Az új, keresztény humanizmus kell hogy a hibákat helyrehozza: megjavítsa az ember sorsát itt a földön és előkészítse a tökéletesség országát, mely minden ember s az egész emberiség számára valami történelemtulí.

Igen, az igaz humanizmus ez a rejtett lelki arc, Európa e rejtett, de mindenütt ható valósága: Európa belső, keresztény egysége az a valóság, amely mindig másképp, de mindig újra és győzhetetlenül létrejön, minden harcon, minden fájdalom és minden gyűlölet után az igazi Európa, mely mindig egységes és sokszínű, rendezett és független egyszerre.

(—ány.)

Beszámoló a salgótarjáni Vöröskeresztes Napokról.

Városunk közönsége, hazafias lélekkel átérzve a Vöröskereszt mindannyiunkat érintő nagy misszióját, okt. 4. és 5-én példaadó módon igyekezett adományával, ezt az emberbaráti küldetést támogatni. Most, amikor a gyűjtés eredményét már nagyjából át lehet tekinteni, meg kell állapítanunk azt, hogy épen a tehetősebbek adakozása nem mindig állott arányban anyagi helyzetükkel. Sokan talán arra gondoltak, hogy majd ha a Vöröskeresztnek akcióba kellene lépnie, akkor fogják határozottabban támogatni. Sajnos ez hibás elgondolás, mert a Vöröskeresztnek addig kell felkészülnie, amíg az ország helyzete viszonylag nyugodt, békés, addig kell beszereznie és tartálékoltatnia gyógy- és kötszereket, orvosi műszereket, kórházi ágyfelszereléseket és sok-sok más egészségügyi anyagot. A lefolyt gyűjtéssel kapcsolatban köszönet illeti az összes adakozókat, a gyűjtés sikerét biztosító hölgyeket, a vállalatok, hivatalok és közületek vezetőit, akik a gyűjtés sikerét saját hatáskörükben szépen biztosították. Gáldy Nándor alezredes urnak köszönjük, hogy a gyűjtő helyekhez levételeket rendelt ki és a

bányai leventezenekar közreműködését a mutakozó nehézségek dacára biztosította. A polgári iskola a salgóbányai elemi iskola valamint a IL körzeti elemi fiúskola ifjúsági Vöröskereszt csoportjai nagy lelkesedéssel és dicsőrelet érdemlő szép sikerrel működtek közre a gyűjtő napokon. Köszönjük a kirendelt leventék és a leventezenekar lelkes közreműködését.

A gyűjtés anyagi eredményéről a mai napig befolyt adományok alapul vételével alábbiakban számolunk be, azok beérkeztenek sorrendjében:

Utcai gyűjtés eredménye okt. 4-én 806.04 P, 5-én 503.93 P. Az acélgyár tisztviselői kara 256.60, Acélgyári Olvasóegylet 250—, Acélgyári Tisztikaszínó 50—, Budapest—Salgótarjáni Gépgyár és Vasöntő salgótarjáni tisztviselői 166—, Járási Főszolgabírószág tisztviselői 9—, M. kir. Járásbírószág tisztviselői 1280, A városi tisztviselői kar 45—, A salgótarjáni Takarékpénztár tisztviselői 71—, M. Á. V. Főnökség ivén 1740, Salgótarjáni Népbank tisztviselői 3550, M. kir. Adóhivatal tisztviselői 1450, Az Orsz. Közp. Hitelszöv. salgótarjáni intézetének ivén 36—, A salgóbányai ifj. Vörös-

kereszt csoport gyűjtése 90'20, A polgári isk. ifj. Vöröskereszt csoport gyűjtése 396'68 pengő. Október 15 ig befolyt és számbavett adományok összege tehát kettőezerkétsházszáztizenegy pengő 65 fillér. A fenti időpont után befolyt adományokat a következő számban közöljük.

Dr. B.

Hírek és különféle

Isten hozott,

kedves UAC!

Jugoszlávia végzetének betelével a régi délmagyarországi területek sorsa is új állomás elé érkezett. A régi délmagyarországi területek a tavasszal visszatértek az anyaországhoz, mint legősibb magyar történelmi területeink. A másfél százados török uralom egykoron pusztasággá változtatta ezen tájakat és kiirtotta hajdani színmagyar népet. Da a nagy harcok emléke, az ezeken a széles téereken Európa és a kereszténység védelmében ontott sok magyar vér örökre magyarrá szentelte e tájakat. A 18-ik század ujra telepítette e régi magyar földet vegyes népségekkel s így lett — például — Ujvidék a magyarországi szerbek legfontosabb kulturális és gazdasági központja. Ez a kulturális és gazdasági erő az emberen, az egyes emberek összetartozásán, munkáján és a tarsadalom békéjén és biztonságán fejlődött.

Erős, munkás és józan népnek ismerjük a délvidekieket, kiknek realititikus magatartására erősen számítunk. Tekintetük akadálytalanul s elfogulatlanul száll a szabad ég felé; az alföld déli tájainak rónáin nem gátolja semmi szabad pillantásukat. Vajha ilyen nyílt és őszinte lenne szemük ebben az új életformában, mely husz év után a mai Magyarországon reájuk várakozik. Vajha az anyaföld egyszerű józansága és egyszerűsége kérne szót általuk, akik tudják és látják a természet erőit s akik kemény és nehéz létéharcban állottak husz éven át az idegen politikai hatalommal szemben, ahogyan így küzdöttek azért is, hogy az a föld ujra Magyarország leggazdagabb televénye legyen.

Ennek a televénynek fiait, az ujvidéki labdarugó csapat ifjaiban látja vendégül Salgótarján, holnap, vasárnap, az SBTC pályájának főenyén. Városunkban a visszaférés óta ők az első, akik a délvideki tájakról hozzánk látogatnak el s ezért őket éri legelőször az a meleg szeretet, az a bársnyos simogatás, mely

Ne kísérletezzen

használja rendszeresen a híres nagyenyedi

KOVÁCS KRÉM-

Eltünteti az arobőr szépséghibáit, osodálni fogja ön is bámulatos hatását. Az arc megszépül, feltűnően tiszta, üde lesz! Éjjeli használatra kék, Nappali használatra sárga csomagolásban

a visszatért délvidek lakossága iránt bennünk vágyakozón él. Bennük és általuk köszöntjük a déli tájak testvéreit, bennük és általuk üdvözljük szeretettel és bizalommal azokat a területeket, melyek egykor a kereszténységért és Európáért folyó nagy magyar harcok színtere voltak és melyeket minden idegen településen tul mégiscsak egy évezred magyar folytonossága, munkája és véráldozata tett magyarrá.

Szeretettel köszöntjük városunkban Ujvidék labdarugó csapatát és kísérelét, testvéri melegséggel szorítjuk meg kezüket abban a biztos hitben, hogy ha talán ajkuk nem is ejti ki helyesen a magyar szót, ami nem az ő hibájuk, hanem a sors végzete, de szívükben él a hagyományos s az ősi magyar talajból kisugárzó magyar szellem, a magyar kultúra tisztelése és ápolása, mely a sportban, a sportpályán is mindig épügy meg kell hogy nyilvánuljon, mint a magyar kultúra egyéb téerein.

Isten hozott, kedves UAC, érezzétek magatokat otthonosan városunkban!

—y—n

Gróf Széchenyi István emlékezete. Gr. Széchenyi Istvánnak a magyarság örök tanítójának és példaképének 150-ik születési évfordulóját ünnepli az egész ország. Salgótarján közönsége is kegyeletet óhajta leróni a Legnagyobb Magyar emléke iránt s ezt az óhajt szándékozik valóra váltani a Salgótarjáni Balassa Bálint Társaság, amidőn november 8-án az Ipartestület székházának dísztermében nagyszabású Széchenyi emléket rendez meg. Az előkészületek már nagyban folynak s mint értesülünk, a Balassatagokon kívül fővárosi művészek is fogják közreműködni az emléket műsorának keretében, mely minden tekintetben méltó lesz mind Széchenyi emlékéhez, mind a város hazafias közönségének közismert magas kulturigényéhez. Az emléket rendező műsorat annak idején közölni fogjuk.

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Őszi látogatás.

Irta: KISIGMÁNDI GÉZA.

— Megtört vénember vagyok, pedig még nem számláltam annyi tavaszt, hogy a természet rendje szerint annak kellene lennem...

A világtalanok jellegzetes bizonytalanságával fűrkészett bele az őszi hervadásba. Ezüstös haját megcibálta a szél, amely belekapott a felettük hajladozó cserfa kopaszodó koronájába. Kitépett belőle jó köténynyit, szétszította a bágyadt napsugárban, majd elszórta a vaskos gerendákból ácsolt ház udvarán. Még táncolt a kerlési lankán, még nyögötte a jegenyét, amikor a vén Boka folytatta:

Nem lenne semmi panaszom, hiszen sorsát ki-ki csendesen köteles viselni, ha nem esett volna meg velem ez a baj...

— Milyen baj? — tudakolta megértően az idegen, akiről látszott, hogy nem afféle jött-ment, amilyeneket fél évszázaddal ezelőtt ugyancsak lehetett látni, amikor István ur hívására bejöttek magyar földre az idegenszavu vitézek.

Vata ur hadában verekedtem tul a Dunán a némettel — folytatta az öreg harcos. — Rettenő verekezés volt. Ugy állt a német, mintha nem is anyaszülte hadfiak lettek volna. Azután még többen is voltak, mint mi magyarok. Két hiten levő magyarok, mert akkortájt mi elhárptuk a panaszunkat és csak a magyar földet védők az ellenrög ellen. Én a magyar Istent vallók között voltam akkor is.

Őszlönösen szimatolt. Szinte megvékonyodott az orra, amint izelgette az

elmulas zörgő avarrá váló, savanykás illatát. Aztán kinyult a karja és bizonytalanul kereste a vele szemközt ülőt. Kitapogatta izmos vállát. Felsőkarját kétszer is megszorította, majd kemény öklét markolta meg.

— Mives kard — suttogetta — nagy uré lehet...

A másik nem zavarta. Elkésett fecskék csicseregtek idegesen az eres alatt és szomoruan uszott az ökönyál délnyugat felé.

— Aki betér hajlékomba, nem kérdem tőle, hogy kiféle, ha megérzem a szavából és a keze szorításából, hogy jó ember, Veled szint így vagyok nagyur...

— Köszönöm. Folytasd, mitörtént veled abban a csatában?

— Abban? Hát miként mondám, igencsak verekedtünk. Béla nagyur, későbbi derék királyunk vezette az új, meg a magyar Isten hieit, mert akkor egy párton voltunk. András király rábízta a vezerséget Bélára, meg Levente nagyurunkra, másik édes öccsére. De minek szaporázzam? Győztünk. Annyi vértett hányt el a vert ellenség, hogy azóta is vértessnek mondják a Bakonynak azt a részét. Hát ott esett velem a baj is. Két sebet kaptam. Nyíl ütötte át a balvállam, a másik meg itt a szemem és fülem felett súlyos buzogánytól származott.

— Hála Istennek kiheverted — mondta szeretettel az idegen ur.

— Ki. A tudós papok gyógygyitgattak, iraltak, meg az új Isten főházában Beszperényben azok a halkszavu görög-lányok, akik a mi kisasszonykáinkat tanitgatták. Velem igencsak jól bántak. Aztán biztatgattak, hogy öntessem le a fejemet Krisztus vizével.

— Miért nem engedted? — tudakolta az idegen, aki közben megigazitotta lova kantárszárát, mert nyugtalanzkodott a nemes állat.

— Miért nem engedtem? — dobogta a vén harcos, hát miért engedtem volna, amikor én a magyar Isten vallója vagyok. Nem kell nekem a szégyenfára szegezett tehetetlenül vergődő idegen Isten. A mi Istenünk az erős, harcos és bosszuálló. Amilyen az istene, olyan a népe, nekünk meg erősnek kell maradnunk, ha itt akarunk megélni a sok ellenség között.

— Hát a baj miben rejlett? — terelte el a másik a beszéd folyását.

— Abban, hogy már ott Beszperényben észrevettem, hogy rosszul látkok. Egyre gyengült a szemem, pedig egyiket sem érte ütés. Idáig romlott, hogy most azt sem tudom, ki tisztelte meg szerény hajlékomat.

Nagy jó uram — szólalt meg egy fiatal vitéz, akinek a hangján megéreződött, hogy sietve érkezett, a lány jobban van. Elmúlt az ijedsége az anyja ölében.

A vén harcos mohón szivta a megszese vidék tájszólását elámuló hangot és felemelkedve remegve tudakolta:

— Csak nem az én kis unokámról beszélés fiam? Amióta kunok portyáznak erre a szamosháton, azóta nyugtalanokom... Rosszat sejtetek, mert igen szemrevalónak mondják a mi Gyöngyvirágunkat... Nyugtassatok meg...

— Nincs már semmi baja — nyomta le gyengéden a nagyur az aggódó öreget. Kérdezd csak meg a lányodtól, hogy teljesen egészséges.

— Köszönöm nagyuram...

Kedves bátyám, törté meg a csendet az ifjú vitéz — a mi nagyurunk látta meg, amikor a kun vezér felkapta nyeregbe Gyöngyvirágot és vágatva szökni akart, de a nagyur elérte és kemény harcban levágta. Neki köszönd meg szabadulását.

— De kit tisztelhetek benne? — tört Bokából az öröm.

László király urunkat — kapta fel fejét büszkén az ifjú, de a hatalmas természetű nagyur ekkor már felpattan mentjére és a byeregéből nyújtotta kezét az öregnek.

— Áldjon meg az Isten Boka vitéz.

— Királyom — töredezett ki a megatódott hála az pogányból, — eddig azt hittem, hogy az új Isten elpuhítja a magyart.

— Krisztus nem új Isten, hanem örök és mindenható, — mondta meggyőződéssel a király, aki még fogta Boka elgyengült kezét.

— Tudom, most már tudom, hiszen rólad rege száll, még erre a napkeleti tájakon is, ahol pedig alig akad híve Krisztusnak...

A Kékesről pajkos szél futott le a völgybe és széleséyesen megnyögte a fákat, elkapkodta a két paripa távolodó dobogását. Boka végtelen örömeben már azon sem ütközött meg, amikor a házból feléje csapódott leánya örvendezése.

— Jöjjön csak édesapám, Gyöngyvit megoltalmazta a Boldogságos Szűz.

Tudom, az új Isten anyja, a Mindenható Krisztus — suttogetta és sietésbe néző világtalan szeméből csendesen peregtek a könnyek.

Küldjünk szeretetcsomagokat a harctéren küzdő honvédeinknek

Háboruban a Vöröskereszt kifejező és megtestesítője annak a szeretetnek és együttérzésnek, melyet a polgári társadalom, harcoló hős katonáink iránt táplál. A Magyar Vöröskereszt a harctéren a küzdőknél, idehaza pedig a sebesült és beteg katonáinknál pótolja az idegen, a hitves és a gyermek gyönge, szerető gondoskodását. Hősiesen harcoló honvédsapataink részére a Magyar Vöröskereszt már eddig is sok ezer csomagot küldött, hogy ezzel az itthon maradt társadalomnak a harctéren küzdő katonáink iránti szeretetét tolmácsolja.

A társadalom részéről megnyilvánult nagy érdeklődésre, — a honvéd ajándécsomag mozgalmát a nagyközönség legszélesebb rétegeire is kiterjesztjük és felbujuk a salgótarjáni társadalmat, hogy a harcoló és sebesült honvédeink részére szánt ajándékaikat juttassák el a Magyar Vöröskereszt salgótarjáni helyi szervezetéhez továbbítás céljából.

Az utánpótlás bonyolultsága, valamint az igazság elvének szem előtt tartására való tekintettel a m. kir. Honvédelmi Miniszter Ur, — a honvéd szeretet csomagok központi intézésével a Magyar Vöröskeresztet bízta meg. — Tudomására adjuk ezuttal is a társadalomnak, hogy egyénl, azaz névre szóló csomagok nem küldhetők, azonban a Magyar Vöröskereszt országos akciója már eddig is lehetővé tette és a jövőben is lehetővé fogja tenni, hogy egyetlen küzdő, vagy sebesült katonánk se nélkülözze a magyar társadalom szeretetének ezen megnyilvánulásait.

Salgótarjánban a Vöröskereszt — az Efésszégházban I. emelet 5 ajtó, — minden hétfőn, szerdán és pénteken délután fél 7—7-ig veszi át a szeretet-adományokat továbbítás céljából.

Felhívták a salgótarjáni társadalom figyelmét arra, hogy csak azok az adományok jutnak el a harctéren küzdő csapatokhoz december 20-ika körül időben, — tehát Karácsonyra. — amelyeket legkésőbb november 4-ig gyűjtünk össze. Az összegyűjtött szeretet-adományokat november 5-én adjuk postára.

A szeretetcsomagokba karácsonyi ajándéktárgyakat is lehet elhelyezni.

Tájékoztatásul alább közöljük a „Szeretetsomagok” anyagát: I. Ruházat: Kötött ujjas, sál, meleg harisnya, érmelegítő, kesztyű (sikesztyű), fülvédő, gyapjú vagy flanel fehérenemű, meleg ing. II. Felszerelési cikkek: Hőszeműveg, bicska, óra, öngyújtó, dohányzsizence, cigarettatárca, pipa, cigarettatöltő, zseblámpa, sipok, szappan, borotvaszappan, fogkefe, fogkrém, fogpor, termos, töltőtoll, irón, levélpapír és más írószerek.

III. Dohánytermék: Cigaretta, dohány, pipadohány, szivar, cigarettapapír, hüvely, gyufa, cigarettaszipka stb.

IV. Élelmiszer: Mindenféle konzerv csak bádogdobozban (szardínia, bus, főzelék, befőtt, gyümölcs, tej stb.). Csokoládé, kétszersült, keksz, bor, sör, rum, pálinkák — megfelelő csomagolásban — hordóban vagy fagyapottal bélelt ládában, üvegekben. Savanyú erős és más cukorkák, szalámi, kolbász csak olyan minőségben, amely legalább két hónapig eláll és a szállítást kibírja. Csomagolt sajt, aszalt gyümölcs, szárzészta, gyümölcsíz, lekvár.

V. Szórakoztató cikkek, olvasmányok: Társasjátékok, hangszerek, főleg, szájharmonika, gramofon, gramofonlemez. Képes folyóiratok, sorozatregények (10—20 filléres stb., pengő, felpengő regények stb.) mindenféle szórakoztató olvasmányok, szakirodalom kivételével (Magyar Futár, magyar nyelvű Signál, Képes Krónika, Film, Színház, Irodalom, újságok képes mellékletei.

VI. Osmagoló eszközök: Csomagolópapír, láda, zsineg, szögek stb.

Egy honvéd szeretetsomag készpénzmegváltása 5 azaz öt pengő.

Ezuton is tudomásra adjuk a közönségnek, hogy a harctéren küzdő katonáinkra vonatkozó mindezenmő tudakozódás ügyében is a salgótarjáni Vöröskereszt a hozzátartozóknak díjmentesen áll rendelkezésre. —

Dr. Bunovszky Lóránd orvos a salgótarjáni Magyar Vöröskereszt városi választmányának ügyvezető elnöke.

Meghívó.

A Salgótarjáni Ferences Plébánia harmadikrendje és hitbuzgalmi egyesületei 1941. évi október hó 18-án (szombaton) este fél kilenc órai kezdettel az Acélgári Olvasóegylet dísztermében

Szent Ferenc Kultur-Estet rendez.

Helyárak: Fenttartott hely 2—P, I. hely 1 50 P, II. hely 1—P, állóhely 50 f. Pontos megjelenést kérünk. Jegyek elővételben a Ferences plébánián, az acélgári és a bányai irodában kaphatók.

Műsor: Nyitó zeneszám. Mozart: „Titus” nyitány. Játssa az acélgári zenekar Vezényli Ursutz József karnagy.

Megnyitótmond: dr. Jánossy Ödönne az Olvasóegylet elnöknője.

Kiszely Gyula: Részlet Szent Ferenc oratoriumából. — Benjamin Godard: Altatódal. Eneklő Kőszegi Teréz operabázi énekművész, zongorán kíséri: Röder Alfréd igazgató.

Ünnepi beszédet mond: P. Uzdóczy Zoltán O. F. M. püspök. Halmos László: Isten nagyságáról. (A magyar Cantualeból.) Előadja az acélgári dalárda. Vezényli. Halmi György okl. egyházi karnagy.

Szünet.

Sradella: Irgalmazz Istenem. Gound: Ave Mária. Eneklő Kőszegi Teréz operabázi énekművész, zongorán kíséri: Röder Alfréd igazgató.

Mécs László verseiből előad: Vertich József.

Halmos László: A 97. zsoltárból.

Előadja az acélgári dalárda. Vezényli Halmi György okl. egyházi karnagy.

Schubert: „Ave Maria”. Játssa az acélgári zenekar, hangszerelte és vezényli: Ursutz József karnagy.

Esküvő. Oláh Margit és Dr. Marjas (Majer) Károly ödi orvos 1941. október hó 11-én tartották esküvőjüket Krasznaborkaváralján. Az esketést Pájer János pápai prototárius, rozsnói kannonok tartotta. Gratulálunk.

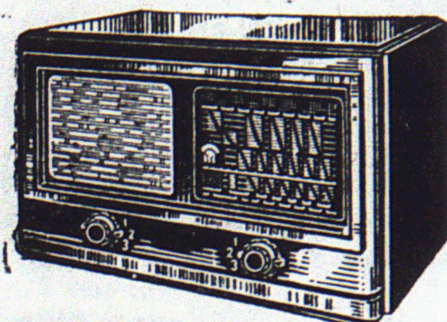
A Nemzetvédelmi Kereszt kitüntetéssel. A hivatalos lap okt. 5-iki száma teljes 28 oldalon közölte azoknak a névsorát, akiket a Kormányzó Ur a Nemzetvédelmi Keresztrel tüntetett ki. Kerekében 4300 nevet tartalmaz ez a lista s közöttük mindenféle rendű, rangú és foglalkozású hazafi található. A hosszú listát salgótarjáni vonatkozásból átnézve a következő neveket találtuk: ifj. Gyüre István városi számvizsgáló, k. Kraft Aladár bányagazgatási titkár, Lovass Lóránd hadiüzemi megbízott, dr. Mudry Lajos homokterenyi körorvos és Tompay Mihály vízválasztói vill. telepi műszaki tisztviselő. Az ősi rózsás forradalom és a kommunizmus folytán romokban heverő ország újjáépítésében tevékenyen közreműködött, talpig magyar férfiakat tüntetett ki a Kormányzó Ur a Nemzetvédelmi Keresztrel, szorítsuk meg tehát illő tisztelettel és a hazaszeretetről fakadó melegséggel kezük!

Butorozott szoba fürdő szoba használatra kiadó. Cím a kiadóban.

Amerikai íróasztal, Wertheim szekrény eladó. Forgács utca 5 sz.

Európa és a tengerentúl 244-es Orion kisszuperen. Hangszingazdag és szelektív vétel.

ORION
RÁDIÓ

KAPHATÓ MINDEN RÁDIÓKERESKEDŐNÉL

A gabonafeleslegek felajánlása.

Közeledik október vége, október 31-ike, az a dátum, amelynek elteltéig a gazdátársadalomnak fel kell ajánlani a Hombár bizományosainak a gabonafeleslegeket. Erre vonatkozóan hónapokkal ezelőtt intézkedett a kormány, s ugyanakkor már a cséplésnél számba vette a gabonatermést. A gabonalapok alapján tudja a kormány, hogy kinek mennyi gabona van birtokában, ezen a ponton tehát tökéletesen tiszta a helyzet.

Ezt a helyzetet ismertette legutóbb Losonczy István közellátási államtitkár, aki rádióbeszédében rámutatott a közelítés fontos kérdéseire és a gabonafeleslegek felajánlására hívta fel a gazdátársadalmat. Utalt az elmúlt gazdasági év nehézségeire és emlékeztetett arra, hogy a kormány ezeknek kiküszöbölésére az idén már megtette a kellő eredményt hozó intézkedéseket. A magyar nép, hangoztatta az államtitkár, fegyelmzetten és bölcs nyugalommal viseli a reárárt terheket s tudja, hogy azok a háborus idők következményei. A közvélemény és elsősorban a magyar gazdátársadalom áldozatkész megértéssel fogadta az ezzel kapcsolatos rendelkezéseket, éppen ezért a keresztény magyar tömegek elkeseredéssel tekintenek azokra a kevesekre, akik akár láncolással, árdragáltással, akár árulajéttal próbálják a kormány nagy munkáját megnehezíteni. A törvényes rendelkezések biztosítják a terhek egyenlő elosztását s aki ma kötelességei alól igyekszik kibujni, az közeljár a hazárláshoz.

A minisztérium tudvalevőleg akként döntött, hogy aki a számbavett gabonafeleslegeket október 31-ike után szolgáltatja be, az a megszabott egységes áránál tíz százalékkal kevesebbet kap. A termelőnek tehát elsőrendű érdeke, hogy gabonafeleslegét az október 31-iki határidő

előtti letelte előtt vételre ajánlja fel. Hazafias, erkölcsi kötelesség, ám emellett az észszerűség parancsa is, mert a kormánynak rendelkezésére állnak azok az eszközök, amelyekkel a feleslegek igénybevételét minden körülmények között biztosítani tudja. Itt emlékeztetünk arra az eredményes munkára, amellyel a közellátási minisztérium előhívta a fővárosban az elrejtett különböző élelmiszerkészleteket és bizonyos, hogyha néln szükség lenne rá, ugyanez az erély és eredmény jellemzné az eltitkolni igyekezett gabonafeleslegek előteremtését is. A eldugott készletek minden körülmények között napvilágra kerülnek s ezt biztosítja az a szakértelem és az a katonás erély, amellyel közellátási miniszterünk irányítja az ország közellátásának kérdéseit.

Altalában megállapítható, hogy a magyar gazdátársadalom megértéssel teljesítette kötelességét, mégis akadtak egyesek, akik a feleslegek beszolgáltatásával késlekednek. Az államtitkár rádióbeszédében nyomatékkal figyelmeztette ezeket a gazdákat, hogy már csak rövid idő áll rendelkezésre s kérés szóval fordult hozzájuk, hogy siessenek a kormányzat segítségére és a lehető legnagyobb mértékben jelentkezzenek a Hombár bizományosoknál készleteik felajánlásával. Egyelőre csak kérelem hangzott el, mert a kormányzat bízik minden magyar gazda megértésében, áldozatkészségében és el kívánja kerülni a szigorú intézkedéseket. A nemzet egyetemes érdekei követelik most a gabonafeleslegek teljes mértékben való beszolgáltatását s a nemzeti közvélemény bizik abban, hogy nem lesz szükség szigorú intézkedésekre. Nem lesz szükség, de ha szükség lenne, könnyörtelen határozottsággal fognak eljárni, mert ezt kívánja mindnyájunk érdeke és ezt érdemlik azok, akik a mai komoly időkben szembe merennek helyezkedni a köz érdekeivel.

OKTÓBER HÓ 22-ÉN, SZERDÁN
ESTE A

Mindszenty István

OKTÓBER HÓ 22-ÉN, SZERDÁN
ESTE A

NEMZETIBEN

A RÁDIÓ ÉS A BUDAPESTI „SPOLARICH” KÁVÉHAZ
ÉNEKMŰVÉSZENÉK MAGYAR NÓTAESTJE.

NEMZETIBEN

SALGÓTARJÁNI
APOLLO MOZGÓ

Október 18-án, szombaton
5, 7 és 9 órakor, 19-én,
vasárnap 1, 3, 5, 7 és 9
órákor, 20-án, hétfőn 5, 7
és 9 órákor, 21-én, ked-
den este 6 és 8 órákor.

Sok hűhó Emmiért

Kiegészítésül: Magyar híradó.

Október hó 22-én, szer-
dán este 6 és 8 órákor,
23-án, csütörtökön este
9 és 8 órai kezdettel.
16 éven felüliek részére.

NÁSZÚTHAITIBEN

Kiegészítésül: Luce és Ufa híradó.

A MANSz. helyi fiókja f. hó 23-tól megkezdte áldásos működését a hetenkénti munkadélutánokon. E helyen felhívja a MANSz. Elnöksége a város polgárait, hogy a rövidesen megkezdődő és csőcselítőgondozói tanfolyamra mindennap lehet jelentkezni az Egészségházban levő MANSz. Otthonban. A tanfolyamokat dr. Dörflinger János acélgári főorvos vezeti. — Rövidesen megkezdődnek az oktató és szórakoztató előadások a mozi helyiségében!

REUMÁS?

FEJE FÁJ?

VEGYEN

SZÜCS

Tablettát!

K A P H A T Ó:
SZÜCSRÓBERT
„Magyar Korona”
gyógyszertárában, Sal-
gótarján

Salgótarján megyei város polgármesteri hivatalától. — 16.656/1941.

Hadbavonultak hozzátartozóinak kivételes elbánásban való részvételének.

Hirdetmény.

A m. kir. Közellátási miniszter úr 358.243/1941. Ké. I. rendelete alapján közhírré teszem, hogy az igazoltan szovjet-országi fronton szolgálatot teljesítő katonák hozzátartozóit soronkívüli kiszolgálás illeti meg.

Ennek biztosítása érdekében jegykiosztási napokon 8—9 óráig, órára beosztott jegykiosztás idején pedig az óra első negyedében csak a kivételezettek nyernek kiszolgálást. Egyéb alkalommal a kivételezettek a hivatali helyiségbe soronkívül beléphetnek és kivételezésük igazolása mellett kérhetik azonnali kiszolgáltatásukat.

A hadbavonultak hozzátartozói jegyei „Hadbavonult hozzátartozója! Soronkívül beváltandó” bélyegzővel láttatnak el.

A kereskedők, iparosok ily jegyeket minden más utalványt és jegyet megelőzően beváltani kötelesek.

A hadbavonultság hitelt érdemlően igazolandó (pld. tábori levelezőlap).

Az esetleges panaszok a városi főjegyzőnél jelentendők be.

Salgótarján, 1941. október hó.

A polgármester helyett
Dr. Figus Béla
főjegyző.

Budapesten minden lakást felkeresnek a fémgyűjtő megbízottai.

Harminc napot vesz igénybe a budapesti vasnapok gyűjtési munkája. A gyűjtőközegek minden lakásban megjelennek és összeszedik az év során felgyűlt ócskavasat. A fémgyűjtő ezzel kapcsolatban kéri a háziasszonyokat, hogy készítsék elő a hulladékanyagot, melyet a gyűjtőközegek erre az alkalomra megállapított áron, pontos mérlegelés mellett átvesznek. Kéri a házfelügyelőket is, hogy azokról, akik hivatalos elfoglaltságuk miatt a gyűjtőközegek megérkezésekor nem tudnak otthon tartózkodni, gyűjtésük össze az anyagokat és elismervény ellenében átadják a gyűjtőközegeknek.

Nyomatott: A MUNKA-nyomdában, Salgótarján.

SPORT

DÍMAVAG—SBTC 4:2 (2:1)

Észak két örök riválisa Diósgyőrben találkozott s a rangadót a vendéglátók nyerték. Nagy küzdelemben vérzett el az SBTC s e vereségével alaposan bekerült a veszélyes zónába, amennyiben 6 ponttal a táblázat 13. helyére csúszott.

A javuló SSE első szép győzelme!

SSE—SK RUSJ 2:1 (1:0)

SSE pálya.

300 néző.

Vezette: Szentiványi.

SSE: Deák — Sümei, Valentin — Vlacsil, Takács, Mester — Lángár, Tóbiás, Szabó, Szebehelyi, Szentkúti.

SK. Rusj.: Bokotej — Papp, Tóth I. — Klics, Radik, Bilák — Várdi, Tóth II., Csancsinov, Cvékus, Bucskó.

SSE támad s előbb Szebehelyi, majd Valentin felpályáról küldött lövését védi Bokotej. Várdi felel egy lapos bombával. Mindkét csapat szabadrugást ér el, ezt Bilák, azt Szabó rugja fölé. A 15. percben Várdi lövését Sümei hárítja. A SSE főlénye alakul ki, nagy az iram, változatos a játék. A 29. percben Lángár áthúsz Szentkútihoz, aki az 5-ös sarkán beállít, célzó, lö, a labda keresztbe száll a kapus előtt és az ellenkező kapufáról pattan a hálóba. 1:0. Mindjárt utána Tóbiás bombája Tóth I. hátáról pattan szögletre. A 44. percben Sümei elesik a 16-on, kézzel fogja a kitörni akaró Cvékus lábát, a megítélt szabadrugást Csancsinov kevéssé mellé küldi.

A II. félidő első félpercében egyenlítő Ungvár. Csancsinov egy gyors lefutás után a kapufa tövét találja s a jól ráfutó gyors Várdi a hálóba talál. 1:1. A SSE egyre jobban beszorítja a Rusj.-t, de egy lefutásból majdnem a vendégek érnek el gólt, de Bucskó az 5-ösről mellé lö. A 17. percben Szentkúti beadásából Lángár a kapufát találja el, viszonzásul az ung-

vári Bucskó is a kapufát találja el a kifutó kapus mellett. A 19. percben Szebehelyi hosszan a kapu elé ível, a kapus kifut, de a jól rajtoló Lángár „orrhosszal” előbb éri s jó futtában a hálóba fejel. 2:1. A SSE még jobban szorít, de a lövések nem sikerülnek, különösen Szabó lö so-rozatosan fölé. Az utolsó 5-10 percben a Rusj. nagyon harcol, de a SSE jól áll a lábán.

Tehát végre megtört a jég. Jóhírú ellenfelet vert meg a SSE teljesen megérdemelten. Viroszták edző keze első eredménye. A SSE minden tagja szívvel-lélekkel küzdött. Nem volt számukra reménytelen labda, volt akarás és volt már összjáték is. Ha Szabó lövései jobban sikerülnek, a gólarány nagyobb is lehetett volna. Kitüntek: Tóbiás, Mester, Lángár, Sümei, Takács. A Rusj.-ből kitünt különösen Várdi s Radik, Papp, Bilák.

A játékvezető, különösen első félidőbeli sorozatos tévedéseivel erősen sújtotta a SSE-t.

A SSE a táblázat 13. helyén áll 2 ponttal.

NB. III.

HAC—PBÜSE 6:3 (5:0)

Meghívó

A Salgótarjáni Bányatelepi Torna Club 1941 évi október hó 26-án, délelőtti 11 órakor a Clubházban tisztújító rendkívüli közgyűlést tart.

Tárgysorozat:

1. Elnöki megnyitó.
2. A lemondott tisztikar és választmány felmentése, új tisztikar és választmány választása.
3. Egyesületi ügyek átadása.
4. Indítványok (a rendkívüli közgyűlés előtt 4 nappal írásban adandók be).
5. Elnöki zárás.

A közgyűlést az 1941 évi október hó 26-i határozatképtelenség esetén külön hirdetés és meghívó nélkül 1941 évi november hó 4-én este 7 órakor ugyanott tartjuk meg, mikor is a rendkívüli közgyűlés tekintet nélkül a megjelentek számára, határozatképes.

Salgótarján, 1941. október 16-án.

A választmány megbízásából
a SBTC. elnöksége.

Az iparügyi miniszter rendelettel szabályozta a faggyú forgalmát és a faggyú gyűjtésére szervezetet állított fel. Budapest és a törvényhatóságú városokban a vágóhidak, megyei városokban és községekben a vágatók és husiparosok szolgáltatják be a nyers vagy kiolvasztott faggyút a zsiradékgyűjtő és elosztó megbízottaknak. A rendelet nem vonatkozik a magánháztartásokban és gazdaságokban saját szükségletre levágott állat faggyújának beszállítására. A faggyú egyes iparágakban nélkülözhetetlen kellék s mivel az ország szükségletét egyrészt külföldről hozott faggyúval elégítették ki, amely források most nagyrészt eldugultak, ezért nemzetgazdasági szempontból fontos a jelenlegi rendelet pontos végrehajtása. A szervezőmunka már befejeződött és több mint 300 megbízott utján megindult a gyűjtés. A beszállított faggyút a zsiradékgyűjtő mindenkor az árkormánybiztos által megállapított maximált áron veszi át.

Pályázati hirdetmény.

A három nógrádi város érkezte Salgótarján m. város által felajánlott 100 P-ös, azaz száz pengős pályadíjat tűz ki „Három nógrádi város fontosabb problémáit érintő kérdések” c. pályamunkára. A pályaműre három nógrádi várost (Salgótarján, Balassagyarmat, Losonc) közösen érintő (pld.: ipar-, kereskedelem- és közlekedésügyi, szociális-, gazdasági- és munkaügyi, továbbá idegenforgalom és turisztikai stb.) kérdések, valamelyikét ölelje fel. A jelíges pályamunkát, a szerző nevét tartalmazó zárt borítékkal együtt Salgótarján m. város polgármestere címére kell beküldeni. Határidő: 1941. november 30.

Salgótarján, 1941. szeptember 20.

Dr. Förster Kálmán s. k.
polgármester.

Az uszorabíróági eljárást meggyorsították. Különösen az árdígitó visszaélések és a közellátás érdekeit veszélyeztető bűncselekmények esetére vonatkozik az uszorabíróági eljárás egyszerűsítése és meggyorsítása. Az uszorabíróág tárgyalását nem kell elhalasztani,

ha a tárgyaláson az ülnök nem jelenik meg, mert az ülnököt az ítélelőbíró helyettesíti. Tettenérés esetében a terheltet a királyi ügyészség nyomozás nélkül három nap alatt az uszorabíróág elé állítja.

Kertes ház, mely áll 2 szobából nagy előszobából kiad. Lubi parcella Fő út.

Árverési hirdetmény.

A Salgótarjáni Takarékpénztár - Készletügylet tulajdonos közhírré teszi, hogy mindazon zálogtárgyak, melyek zálogház üzemében zálogoltak és amelyek kiváltási határideje 1941. szept. 1-én lejárt és az árverés napjáig sora kiváltva sem megújítva nem lesznek, 1941 évi október hó 22-én délután 2 órakor, szükség esetén folytatolag 1941 évi október hó 23-án délután 2 órakor kezdődő nyilvános árverésen a zálogház üzemhelyiségében el fognak adni.

Hirdessen

„A MUNKA”
Politikai hetilapban!

A fajvédelmi javaslat végrehajtási utasítása megjelent.

Eszerint a fajvédelmi 1941 XV. törvénycikk október 10-én lépett életbe mindazon rendelkezésekkel, amelyek nem vonatkoznak a házasság előtti kötelező orvosi vizsgálatra és a házassági kölcsonre. Tilos tehát október 10-től a házasságkötés nemzsidók és zsidók között. A rendelet megállapítja azokat a szabályokat is, amelyek szerint a házassálandóknak származásukat igazolniuk kell. A nemzsidóknak egymásközötti házassága igazolás szempontjából könnyítést nyert, mert elegendő egy nyilatkozat aláírása az anyakönyvvezetőnél, vagy közjegyzőnél, amelyben az illető személy büntetőjogi felelős-

sége tudatában kijelenti, hogy nagyszülei legjobb tudomása szerint keresztény hitfelekezet tagjaként született. Ha a rendelkezésre álló adatokból gyanú merül fel a zsidó származást illetően, abban az esetben okirati igazolást követelhetnek. A nemzsidó felvérek anyakönyvi kivonattal kötelesek pontosan igazolni a nemzsidó ágról való származást. Egyben érvénybe lép a kihágás megtorlásáról szóló intézkedés is. Ot évig terjedhető büntetés-tetéssel sújtja a törvényt azokat, akik a tilalom ellenére házasságot kötnek vagy akik a megkötésben szándékosan közreműködnek.

Nyomdatulajdonos: Végh Kálmán.